

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 112/22

Luxembourg, 22. junij 2022

Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-797/19 | Anglo Austrian AAB in Belegging-Maatschappij „Far-East“/ECB

Splošno sodišče je potrdilo odvzem dovoljenja družbe AAB Bank kot kreditne institucije

Ta odvzem ECB je utemeljen zlasti s hudimi kršitvami pravil o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih je storila družba AAB Bank

Österreichische Finanzmarktbehörde (avstrijski organ za nadzor finančnih trgov, v nadaljevanju: FMA) je od leta 2010 proti družbi AAB Bank, kreditni instituciji s sedežem v Avstriji, sprejela številne odredbe in sankcije. Na tej podlagi je FMA leta 2019 Evropski centralni banki (ECB) predložil osnutek sklepa o odvzemu dovoljenja družbe AAB Bank za dostop do dejavnosti kreditne institucije. ECB je s sklepom¹ odvzela to dovoljenje. V bistvu je menila, da na podlagi ugotovitev FMA, ki so bile podane v okviru izvajanja njegove bonitetnega nadzora in ki se nanašajo na nenehno in ponavljajoče neupoštevanje zahtev v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma ter notranjim upravljanjem s strani družbe AAB Bank, ta ni mogla zagotoviti preudarnega upravljanja s svojimi tveganji.

Deveti razširjeni senat Splošnega sodišča je tožbo za razglasitev ničnosti sklepa ECB zavrnil. Splošno sodišče se je v sodbi prvič izreklo o odvzemu dovoljenja kreditne institucije zaradi hudih kršitev zakonodaje o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma in o kršitvi pravil o upravljanju kreditnih institucij.

Presoja Splošnega sodišča

Splošno sodišče najprej ugotavlja, da so bila v obravnavanem primeru merila, ki utemeljujejo odvzem dovoljenja iz Direktive 2013/36² in so bila prenesena v nacionalno pravo, izpolnjena.

Na eni strani, Splošno sodišče glede ugotovitve ECB, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hude kršitve nacionalnih določb o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60^{3,4}, meni, da ECB ni storila nobene očitne napake pri presoji.

Splošno sodišče uvodoma ugotavlja, da mora ECB pri izvajanju svoje pristojnosti v zvezi z odvzemom dovoljenj kreditnih institucij med drugim uporabiti določbe nacionalnega prava, s katerimi je prenesena Direktiva 2013/36.

¹ Sklep ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-20190009 z dne 14. novembra 2019.

² Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338).

³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL 2005, L 309, str. 15).

⁴ Merilo, ki vodi do odvzema dovoljenja in ki je določeno v členu 67(1)(o) Direktive 2013/36.

V obravnavanem primeru navaja, da je ECB ob upoštevanju zlasti odločb FMA in sodb avstrijskih sodišč menila, da je družba AAB Bank več let kršila nacionalne določbe, s katerimi je bila prenesena Direktiva 2013/36. Ta družba namreč ni imela na voljo ustreznega postopka za upravljanje s tveganji za preprečitev pranja denarja in je bila razglašena za odgovorno za hude, ponavljajoče ali sistematične, kršitve nacionalne zakonodaje o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

Splošno sodišče meni, da je ob upoštevanju pomembnosti preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma kreditno institucijo mogoče razglasiti za odgovorno za hude kršitve na podlagi upravnih odločb, ki jih sprejme pristojni nacionalni organ in ki same po sebi zadostujejo za utemeljitev odvzema njenega dovoljenja. Dejstvo, da naj bi od kršitev preteklo veliko časa ali naj bi bile odpravljene, ne vpliva na nastanek take odgovornosti. Upošteveno nacionalno pravo namreč ne določa roka, ki ga je treba spoštovati za upoštevanje prejšnjih odločb, s katerimi je ugotovljena odgovornost. Prav tako ne zahteva, naj hude kršitve ob sprejetju sklepa o odvzemu dovoljenja ne prenehajo ali naj še naprej obstajajo, še toliko bolj, ker so bile v obravnavanem primeru kršitve ugotovljene le nekaj let pred sprejetjem izpodbijanega sklepa. Glede stališča družbe AAB Bank, da naj bi bile kršitve odpravljene in zato ne morejo več utemeljiti odvzema dovoljenja, Splošno sodišče pojasnjuje, da bi tak pristop ogrozil cilj zaščite evropskega bančnega sistema, saj bi kreditnim institucijam, ki so storile hude kršitve, omogočal nadaljevanje dejavnosti, dokler jim pristojni organi ponovno ne dokažejo storitev novih kršitev. Poleg tega se kreditna institucija, ki je bila z odločbo, ki je postala pravnomočna, spoznana za odgovorno za hude kršitve, ne more sklicevati na morebitno zastaranje takih kršitev.

Splošno sodišče zavrača tudi trditve družbe AAB Bank, s katerimi ta prereka težo ugotovljenih kršitev.

V zvezi s tem zlasti poudarja, da teže kršitev ni mogoče prerekati v fazi upravnega postopka pred ECB, ker so pristojni organi v odločbah, sprejetih pred predlogom FMA za odvzem, ki so na datum sprejetja izpodbijanega sklepa postale pravnomočne, menili, da je družba AAB Bank odgovorna za navedene kršitve. Poleg tega ECB glede na cilj zagotavljanja zaščite evropskega bančnega trga ni mogoče očitati, da je menila, da je treba sistematične, hude in trajajoče kršitve nacionalne zakonodaje o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma opredeliti kot hude kršitve, ki utemeljujejo odvzem dovoljenja.

Na drugi strani, Splošno sodišče pritrjuje stališču ECB, da družba AAB Bank ni vzpostavila ureditve upravljanja, ki so jo pristojni organi zahtevali v skladu z nacionalnimi določbami, s katerimi je bila prenesena Direktiva 2013/36⁵. V tem okviru zavrača trditve družbe AAB Bank, da na datum sprejetja izpodbijanega sklepa ni kršila zakonodaje v zvezi z ureditvijo upravljanja. Poudarja, da razlaga, v skladu s katero pretekle ali omiljene kršitve ne morejo utemeljiti odvzema dovoljenja, ne izhaja niti iz Direktive 2013/36 niti iz upoštevnega nacionalnega prava.

Dalje, Splošno sodišče ugotavlja, da ECB s tem, da je zavrnila odložitev uporabe izpodbijanega sklepa, ni storila nobene napake. Zlasti ugotavlja, da zavrnitev zadnjenavedene, da bi odložila takojšnjo uporabo tega sklepa, družbi AAB Bank ni preprečila vložitve ničnostne tožbe in predloga za izdajo začasne odredbe. Poleg tega je predsednik Splošnega sodišča odredil odlog izvršitve izpodbijanega sklepa šest dni po njegovem sprejetju do odločitve o predlogu za izdajo začasne odredbe. Tako ni bilo mogoče ugotoviti nobene kršitve pravice do učinkovitega sodnega varstva.

Splošno sodišče je nato presodilo, da je bil izpodbijani sklep sprejet ob zagotovitvi spoštovanja pravice družbe AAB Bank do obrambe. V tem okviru pojasnjuje, da je bila družba AAB Bank ob sprejetju izpodbijanega sklepa pravilno zaslišana. Omogočeno ji je bilo namreč, da predloži pripombe k osnutku tega sklepa. ECB pa družbi AAB Bank ni bila dolžna posredovati osnutka sklepa FMA in ji tako omogočiti, da nanj odgovori.

Poleg tega Splošno sodišče ugotavlja, da ECB v obravnavanem primeru ni opustila skrbne in nepristranske opredelitve, preučitve in presoje vseh upoštevnih dejanskih elementov za odvzem dovoljenja. Natančneje, ECB je po tem, ko je opravila lastno oceno, upravičeno izjavila, da se strinja z ugotovitvami FMA o tem, da je družba AAB Bank

⁵ Merilo, ki vodi do preklica dovoljenja iz člena 67(1)(d) Direktive 2013/36.

storila kršitve, ki so bile potrjene tako z upravnimi odločbami FMA kot z odločbami nacionalnih sodišč. ECB je po zaključku svoje lastne ocene zadevna dejstva opredelila kot dokaz, da je bila družba AAB Bank spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalne zakonodaje o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Prav tako ni zgolj povzela ugotovitev FMA glede tega, da družba AAB Bank ni vzpostavila potrebne ureditve upravljanja. Nasprotno, ECB se je oprla na lastno presojo spoštovanja upoštevanih nacionalnih določb v zvezi s tem.

Nazadnje, Splošno sodišče je zavrnilo tožbeni razlog družbe AAB Bank, da je bila z izpodbijanim sklepom uničena ekonomska vrednost delnic, ki jih je njen delničar imel v njenem kapitalu, in se je poseglo v bistvo lastninske pravice tega delničarja. Družba AAB Bank namreč ni imetnica te lastninske pravice, zato se nanjo ne more sklicevati v utemeljitev svoje ničnostne tožbe.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

